ΝΑ25| Ο ΓΟΛΓΟΘΑΣ ΚΑΙ Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Ο ΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ [ΦΑΡΑΧ Β΄] · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_bna/να25-ο-γολγοθασ-και-η-αναστασισ/

Ἤδη εἰσερχόμεθα εἰς τὰς ἡμέρας τῶν παθῶν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Ἀνθρώπου. **Ὁ Μέγας τῆς ἀνθρωπότητος Μάρτυς,** ὁ διὰ τοῦ μαρτυρικοῦ Αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ θανάτου **ἀνυψώσας τὸν ἄνθρωπον** εἰς τὸ χριστιανικὸν ἐπίπεδον τῆς χριστιανικῆς ἀγαθότητος καὶ τῆς ἀδελφικῆς ἀγάπης, ὁ διὰ τῆς μελιρρύτου Διδασκαλίας **καταστείλας τὰ πάθη καὶ ἐνσταλάξας τὴν φιλανθρωπίαν,** ἄγεται πρὸς τὸ μαρτύριον τοῦ Γολγοθᾶ.

Ἡ λεπτοφυῆς Αὐτοῦ σάρξ, φέρουσα ἐπ' ὤμων τὸ βαρὺ φορτίον τοῦ Αἱματοβλήτου Σταυροῦ Της, ἀνέρχεται ἀσθενὴς τῷ βήματι, τὸν λιθόσπαρτον δρόμον, ὅστις ἀργότερον ἐπεστρώθη διὰ τῶν ἀμαράντων ἀνθέων τοῦ προσκυνήματος ὁλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἡ καθήλωσις Αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ καὶ ἡ ροή τοῦ Ἀθώου Του Αἵματος ἐξεχύθη ἐξ Αὐτοῦ καὶ διέρρευσεν ἔκτοτε, διά μέσου τῶν αἰώνων, ἐκ τῶν φλεβῶν ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων, **ἐπιζητούντων ν' ἀποπλύνωσι τὴν βαθύρριζον ἁμαρτίαν,** ἥτις ἐξακολουθεῖ νὰ ἐπικάθηται ἐπὶ τοῦ τραχήλου τῆς ἀνθρωπότητος, συσφίγγουσα τὸν λαιμὸν αὐτῆς καὶ ἐκμυζῶσα τὸ ἁμαρτωλὸν αἷμα της.

Ὁ Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ Ἀνέστη...

Τὸ Αἱματόβρεκτον Αὐτοῦ Σῶμα, καταρρεῦσαν ἐκ τῶν χαινουσῶν πληγῶν, κατετέθη ἐν μνημείῳ. **Ἀλλ' ἡ Ἀθάνατος Αὐτοῦ Αἴγλη, ἡ τὴν ἀνθρωπότητα σύμπασαν ἐπιφωτίσασα, ἐπέχυσεν ἐπ' Αὐτοῦ τὴν Ἀκτινοβολίαν τῆς Ἀφθάρτου Ζωῆς, διέσπασε τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου καὶ Ἀνέστη ἐκ τοῦ τάφου, ἵνα ἐπιμαρτυρήσῃ εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι ὁ μεταξὺ δύο κακούργων, ὡς λῃστής, σταυρωθεὶς ἦτο ὁ ΣΩΤΗΡ, πρὸς Ὃν πάντοτε ἔκτοτε ἐνατενίζουν ἐγκαρτεροῦντες παρ' Αὐτοῦ τὴν Ἀνάστασιν.**

Ἡ Φωτοβόλος Λάμψις, τὴν ὁποίαν ὁ Ἰησοῦς ἐπέχυσε, διέλυσε τὸ ζοφῶδες **σκότος τῆς ἀμαθείας καὶ τοῦ βαρβαρισμοῦ** καὶ διήνοιξε τὰς πύλας τοῦ Ἅδου, μεθ' ὃ ἐλευθέρως ἐπικοινωνοῦσιν οἱ ἐπιζητοῦντες τὸ Μέγα Του Ἔλεος.

Καὶ αἱ σκιαὶ τῶν αἰώνων, αἵτινες ἐξηφανίσθησαν ἐν τῷ παρελθόντι, διέρχονται ἐκ τῶν ὁλονὲν φωτιζομένων ὀμμάτων τῆς ἀνθρωπότητος καὶ **ἐπιμαρτυροῦσι τὸ Ἐξανθρωπιστικὸν Ἔργον,** τὸ ὁποῖον ὁ μαρτυρικὸς θάνατος τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἡ Ἀνάστασις Αὐτοῦ ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς

ἀνθρωπότητος ἀπεκάλυψεν.

Καὶ ἤδη μετὰ παρέλευσιν τόσων αἰώνων, ἡ ἀνθρωπότης ἡ ἐλπίσασα καὶ ἀναμείνασα ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν τὴν κοσμοσωτήριον σωτηρίαν της, κυλίεται εἰς τὸ αἷμα τῶν τέκνων της καὶ ἐκ τῶν χαινουσῶν αὐτῆς πληγῶν, ἃς ἡ ἀντιχριστιανική αὐτῆς πολιτεία διήνοιξεν, διαρρέει ὁ πόνος καὶ τὸ φρικτὸν μαρτύριον τοῦ Υἱοῦ τοῦ Ἀνθρώπου.

Ὁ αἰὼν οὗτος εἶναι αἰὼν μαρτυρίου καὶ βασάνων...

Ἐπὶ σειράν δεκάδων αἰώνων ἡ ἀνθρωπότης ἐσύρετο, ἵνα φθάσῃ ἐν ἐπιγνώσει της τὸ ταχύτερον πρὸς τὸν Γολγοθᾶ της. Καὶ ἔφθασε. Καθηλώθη ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, τὸν ὁποῖον ἡ ἰδία πρὸς ἐξιλασμόν της προετοίμασεν. Καὶ ἤδη φρικιῶσα ἀσπαίρει ἐν μέσῳ τῶν φρικτῶν βασάνων.

Ἀλλὰ τὸ μαρτύριόν της δὲν θὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπὶ πολύ. **Θανοῦσα ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ, θ’ ἀναστηθῇ ἐν τῇ Ζωῇ.** Μαρτυρήσασα ἐν τοῖς βασάνοις, θὰ ἐπαναπαυθῇ ἐν τῇ Παγκοσμίᾳ Γαλήνη καὶ Εὐτυχίᾳ. Καθηλωθεῖσα ἐπὶ τοῦ σταυροῦ της, θ’ ἀνεγερθῇ ἐν τῇ διαρκῇ Εἰρήνῃ καὶ παντελεῖ Ὁμοδοξίᾳ καὶ Ἀγάπῃ. Αἱ ἡμέραι τῶν παθῶν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Ἀνθρώπου ἦλθον καὶ ἀντιπαρῆλθον. Τὰ δεινὰ τῆς ἀνθρωπότητος ἐπεδεινώθησαν ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν, ἀλλὰ δὲν θὰ βραδύνῃ ἐκ τοῦ τάφου, πρὸς ὃν ἤδη ἐναποτίθεται, ν’ ἀναστηθῇ, **ἐγκολπουμένη τὴν Διδασκαλίαν καὶ ἀκολουθοῦσα τὰς πράξεις Ἐκείνου, Ὅστις διὰ τοῦ μαρτυρικοῦ Του θανάτου ἐπεζήτησε νὰ ἄρῃ τὸν σκοτεινὸν πέπλον, ὅστις ἐπισκιάζει τοὺς ἀμβλυωποῦντας ὀφθαλμοὺς τῶν ἀνθρώπων καὶ δὲν ἐπιτρέπει αὐτοῖς νὰ ἴδωσι τὸ Φῶς τῆς Ἀληθοῦς Γνώσεως.**